

2. Το ανάκτορο της Κνωσού

Στη μινωική Κρήτη υπήρχαν πολλές πόλεις. Οι μεγαλύτερες ήταν η **Κνωσός**, η **Φαιστός**, τα **Μάλια** και η **Ζάκρος**. Σε όλες αυτές τις πόλεις υπήρχαν μεγάλα **ανάκτορα**. Όμως το μεγαλύτερο και πιο λαμπρό ανάκτορο ήταν της Κνωσού.

Σύμφωνα με την παράδοση ήταν έργο του μυθικού Αθηναίου αρχιτέκτονα Δαιδαλού. Έμοιαζε με μικρή πολιτεία. Ήταν τεράστιο και κτισμένο γύρω από μια πολύ μεγάλη **αυλή**. Είχε πολλά κτίρια με τέσσερις και πέντε ορόφους και χίλια πεντακόσια δωμάτια. Είχε απέραντους διαδρόμους, σκάλες, μεγάλες αποθήκες κι αμέτρητα εργαστήρια. Ήταν πολύπλοκο, πραγματικός **λαβύρινθος**. Στο ανάκτορο υπήρχαν και πολλά ιερά, στολισμένα με πέτρινα κέρατα ταύρου και διπλούς πελέκεις που ήταν τα σύμβολα της μινωικής Κρήτης. Υπήρχε υδραγωγείο, που έφερνε νερό στα ανάκτορα από μακριά και σύστημα αποχέτευσης.

Τα δωμάτια είχαν βεράντες και οι τοίχοι τους ήταν στολισμένοι με θαυμάσιες τοιχογραφίες, που απεικόνιζαν λουλούδια και πουλιά, ψάρια, δελφίνια, πρίγκιπες και αρχόντισσες. Ένα από τα ομορφότερα δωμάτια του ανακτόρου ήταν η **αίθουσα του θρόνου**.

Στο ανάκτορο ζούσε ο βασιλιάς με την οικογένειά του κι άλλα πεντακόσια άτομα: ιερείς, υπηρέτες, αποθηκάριοι, καλλιτέχνες και τεχνίτες.

Στις τεράστιες **αποθήκες** του ανακτόρου, μέσα σε ψηλά αγγεία, αποθήκευαν δημητριακά, μέλι, λάδι, κρασί, όσπρια και άλλα γεωργικά προϊόντα. Στα εργαστήρια αμέτρητοι τεχνίτες εργάζονταν καθημερινά κι έφτιαχναν αγγεία, κοσμήματα, υφάσματα, εργαλεία.

Όλων αυτών αρχηγός ήταν ο **βασιλιάς**. Αυτός κανόνιζε ποια προϊόντα έπρεπε να πουληθούν και τι θα έφερναν τα εμπορικά καράβια από τις άλλες χώρες.

1. Τα σπουδαιότερα κέντρα του Μινωικού πολιτισμού.

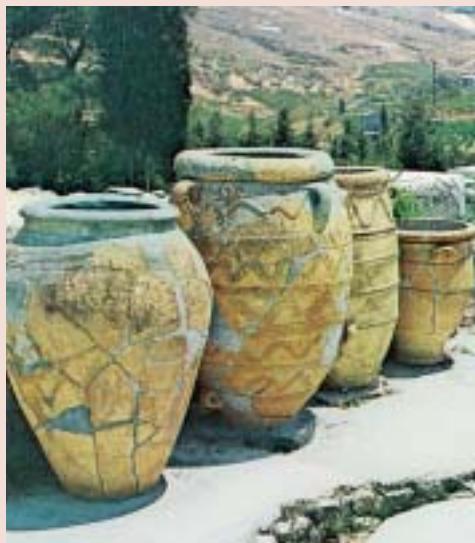
2. Αναπαράσταση του ανακτόρου της Κνωσού.

3. Τμήμα του ανακτόρου, όπως είναι σήμερα.

4. Η αίθουσα του θρόνου.

5. Ένας Μινωίτης έμπορος μιλάει για τη δουλειά του

Το εμπόριο δεν το κάνουμε για τον εαυτό μας, μα για τα ανάκτορα. Ο βασιλιάς και η κυβέρνηση αποφασίζουν τι θα παράγει η Κνωσός, πού θα τα στείλει και τι θα πάρει σε αντάλλαγμα. Εμείς οι έμποροι είμαστε ταγμένοι στην υπηρεσία του κράτους... Δουλειά μας είναι να μεσολαβούμε για να κινηθούν τα προϊόντα. Ταξιδεύουμε μεταφέροντάς τα ως την άκρη του κόσμου και κάνουμε όλες τις απαραίτητες συνεννοήσεις και συναλλαγές. Δεν λέω πως δεν έχουμε, παρ' όλα αυτά, τα κέρδη μας. Κάποιο μερίδιο αντιστοιχεί και σε εμάς.

Έλλη Έμκε, Είδα κι άκουσα στην Κνωσό, σελ. 106

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- Περιγράφω ένα μινωικό ανάκτορο (εικόνα 2).
Δικαιολογείται η φράση «ήταν πραγματικός λαβύρινθος»;
- Ποιοι ζούσαν στο ανάκτορο;
- Παρατηρώ την τελευταία εικόνα. Ποια προϊόντα θα μπορούσαν να αποθηκεύονται στα πελώρια αυτά πιθάρια οι Μινωίτες;